

dem for at offentliggøre dem, men det kunde jo dog ske, at der var saadanne mundtlig meddelte Aandsarbejder, og med Hensyn til hvilke der kunde være Fristelse til at tage stenografisk Referat af dem til Offentliggørelse, og jeg mener, at den Mand, der har holdt et saadant Foredrag, maatte kunne modsætte sig noget saadant. I øvrigt bliver det jo Domstolens Sag paa Grundlag af den Praksis, som efterhaanden kommer frem, at afgøre de Tilfælde, hvor Loven maatte være brudt. Det ærede Medlem er i det hele taget saa velvilligt stemt over for Forfattere og Kunstnere, at han vil yde dem større Rettigheder, end der er foreslaaet. Det er en Bestræbelse fra det ærede Medlems Side, som sikkert nok de vedkommende ville sætte Pris paa, og som man ogsaa nok kunde unde dem, men vi maa ogsaa tage Hensyn til den anden Side, nemlig til dem, der skulle have Nytte deraf. Det ærede Medlem talte om § 15 og mente, at Eftertryk af alle, ogsaa mindre Artikler, og alle andre Artikler end her nævnt burde kunne forbydes, naar der foran dem stod trykt: „Eftertryk forbydes“. Han mente, at den noble Del af Pressen allerede nu respekterede et saadant Forbehold; det er ogsaa sikkert nok, og det vil ogsaa i Fremtiden være saaledes. Men jeg har Betænkeligheder ved i Lovforslaget at optage en Bestemmelse om, at ethvert som helst Forbehold, der bliver taget af Pressen over for Artikler og kortfattede Meddelelser skulde hindre Eftertryk i alle Landets Blade. Jeg tror, det er bedst at blive ved den Bestemmelse, som her er foreslaaet, nemlig at det kun er videnskabelige Arbejder, der er Tale om.

Det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen) talte om Oplæsning og spurgte, om en Oplæsning, ved hvilken man tog Entré, var en offentlig Oplæsning. Det er det utvivlsomt, og ved en saadan Lejlighed vil man ikke kunne oplæse en Forfatters Værk, naar han har taget Forbehold. Det ærede Medlem behøver ikke deraf at slutte, at det vil være almindeligt, at Forfatterne tage Forbehold; det tror jeg langt fra. Det er af Interesse for Forfatterne, at deres Værker oplæses ved en saadan Lejlighed, og jeg tror derfor ikke, der er stor Fare ved det, men paa den anden Side kan det nok ske, at enkelte Oplæsere kunne gøre sig en Næringsvej af at rejse rundt og oplæse en Forfatters Værker og maltraktere dem, fordi det meget ofte er Tilfældet, at de maa forkorte dem, saaledes at en Forfatter kunde have Interesse i at undtage sine

Værker fra en saadan Behandling og derfor være nødt til at tage et almindeligt Forbehold. Jeg tror ikke, der er Fare ved Bestemmelsen i § 1, og man gør derfor vistnok rettest i at lade den blive staaende.

Det er de Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gøre, idet jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes i denne Samling at gennemføre Lovforslaget.

Oscar Hansen: Da ærede Medlemmer sikkert længes efter, at vi skulle gaa over til den anden Sag paa Dagsordenen, skal jeg kun gøre en lille kort Bemærkning til de andre Talere, der have taget Ordet i denne Sag, idet jeg ogsaa mener ligesom den højtærede Minister, at der ved Gennemlæsningen af det trykte Referat maaske kan være Lejlighed til at dvæle videre ved de Tanker, der ere komne frem. Først maa jeg udtale min Glæde over, at det er lykkedes denne Gang i Modsætning til tidligere Lejligheder at tage dette Spørgsmaal ganske sagligt og ganske roligt, og ligeledes over, at der fra alle Sider i Virkeligheden er udtalt en Paaskønnelse af Lovforslaget. Jeg skal blot til den sidste Taler, det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen), i Tilslutning for øvrigt til den højtærede Ministers Udtalelser sige, at Princippet i Lovforslaget er jo, som jeg fremhævede, at en Forfatter skal have Ret over enhver som helst Form for Offentliggørelsen af sine Tanker. Det er Lovforslagets Princip, og med det staar og falder i Virkeligheden Lovforslaget. Jeg maa erkende, at de Udtryk, der ere brugte af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) om Beskyttelse f. Eks., ikke ere korrekte. Det, der er Tale om her, er ikke om nogen Beskyttelse, men om at fjerne en Retsusikkerhed, og for at fjerne denne Retsusikkerhed er det, at dette Princip Anerkendelse er nødvendigt. Forfatterne maa have Ret til at afgøre, under hvilken Form de ville have deres Aandsprodukt fremsat. Nu kan man sige som det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen), at saa kommer der Vanskeligheder ved Oplæsning i Forsamlingshuse eller lignende, og det ærede Medlem tilføjede, at det kunde jo godt være, at de Forfattere, som man helst vilde have, toge Forbehold. Ja, men det er netop det samme som med Patenter; det kan godt være, at det, man helst vil have fat paa, er det, som Opfinderen har taget Patent paa, og det er der ikke noget at gøre ved.